ODVJETNIČKI URED
ZVONIMIR PERKUŠIĆ
IMOTSKI, ULICA ANTE STARČEVIĆA 17

U Imotskom, dana 06.08.2025. godine

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska ul. 6
21 000 SPLIT

Na broj: P- 252/2025

Pravna stvar:
radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim

Tužitelj- Predlagatelj osiguranja: **TIM-PUTEVI d.o.o.,** Grubine, Općina Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB: 39620744214, zastupan po punomoćniku Zvonimiru Perkušiću, odvjetniku u Imotskom, Ante Starčevića 17

Tuženik- Protivnik osiguranja: **LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica za građenje,** Markov put 65, 21 000 Split, OIB: 13302498269

P O D N E S A K

Tužitelja- Predlagatelja osiguranja
e- komunikacijom
Prilozi:
A/ Presuda VSRH br. Revt 40/12-2 od 11.12.2013. godine
B/ Presuda VSRH br. Rev-264/2024-2 od 29.10.2024. godine
C/ Prijedlog za ovrhu
D/ Potvrda primitka

I. Tužitelj- predlagatelj osiguranja (dalje: **tužitelj**) potvrđuje primitak Odgovora na tužbu tuženika- protivnika osiguranja (dalje: **tuženik**), sa prilozima te se ovim putem očituje kako slijedi.

DOKAZ: pregled spisa

Odvjetnik Zvonimir Perkušić
Imotski, Ulica Ante Starčevića 17
Telefon: 021/ 259 888
Mobitel: 099/402 77 64
E-mail: odvjetnik.perkusic@gmail.com
IBAN: HR9623400091160618633
SWIFT CODE: PBZGHR2X

II. Tužitelj ističe kako je očekivao ove prigovore i navode tuženika koje je isti istaknuo u Odgovoru na tužbu, pa ističe kako je detaljno očitovanje isti dao već u svojoj tužbi, stoga, a radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, tužitelj upućuje na te navode iz tužbe.

III. Ovdje tužitelj samo kratko Naslovljenom sudu ukazuje na ključne činjenice, o kojima ovisi osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva, a sve kako slijedi:

- tuženik nikada nije pozvao tužitelja na bilo kakvo otklanjanje nedostataka na predmetnim Projektima, a na što je bio obvezan sukladno predmetnim Ugovorima za projekt NPV i Sinj, Sporazumu od 12.08.2023. godine, pozitivnim propisima i pravilima struke, ovo tim više kada je tek nedavno tužitelj napustio gradilište sa svojim posljednjim strojem, a opravdanja za to su potpuno smiješna, jer nije prijetila bilo kakva šteta na Projektima, čak i da je istinito ono što tuženik navodi;
- tuženik nema bilo kakvu osnovu na naplatu danih zadužnica za Projekt Sinj, u prilog čemu je dostavljen Sporazum od 12.08.2023. godine u kojem je jasno stipuliran način naplate nedostataka (zadržanim sredstvima po Projektu NPV i po prethodnom pozivanju tužitelja na uklanjanje);
- Zadužnice nisu aktivirane za avans, čak štoviše, avans je u cijelosti odrađen od strane tužitelja, a isto tako nisu dane niti za manipulativne troškove;
- tužitelj ima tražbine prema tuženiku, a temeljem računa br. 22-01-24 u iznosu od 93.850,00 EUR i na ime zadržanih sredstava 130.663,69 EUR, a koja zadržana sredstva upravo služe za naplatu možebitne štete, tako da je očito kako je tuženik, pa čak i da je točno ono što on navodi, navodnu štetu naplatio više puta, jer do tog zadržanog iznosa on i nema mogućnosti aktivacija zadužnica;
- tužitelju, zbog opisane blokade, prijeti nerazmjerna šteta, a isto tako i njegovim odgovornim osobama, u prilog čemu su dostavljeni dokazi u spis.

Simptomatično je kako se tuženik na dostavljeni Sporazum od 12.08.2023. godine te zadržana sredstva, a i općenito dugovanja prema tužitelju, uopće ne očituje niti jednom riječju, a što jasno ukazuje na osnovanost i istinitost tih navoda tužitelja.

Bitno za ovu pravnu stvar jest to da tuženik, usprkos smiješnim obrazloženjima, **tužitelja nikada nije pozvao na uklanjanje nedostataka**, čak štoviše, po saznanju tužitelja, izvršena je primopredaja svih radova sa investitorom. Ističe se kako primopredaja radova između parničnih stranaka nikada nije izvršena, usprkos višestrukom traženju tužitelja, a kako je očito da je tuženik nastavio koristiti se tim radovima, odnosno sada investitor, jasno je kako su ti radovi primljeni, a kako bilo kakvi nedostaci nisu niti isticani, odnosno čak i da je bilo nedostataka, tuženik bi bio sada prekludiran u njihovom isticanju.

Uostalom, kada je jasno da tuženik tužitelja nikada nije uopće obavijestio o nedostacima (što tuženik niti ne spori), tada čak isti ne bi imao pravo na naknadu, čak i da su nedostaci postojali (što tužitelj spori), sve uzevši u obzir nepostupanje tuženika sukladno odredbama članka 604., 608. i 610. Zakona o obveznim odnosima.

U prilog tome se tužitelj poziva na stav sudske prakse, prema kojem: *„Obavijest o nedostacima i postupanje sukladno odredbama čl. 618. i dr. ZOO, pretpostavka je da bi tužitelj kao naručitelj posla mogao ostvarivati naknadu troškova, odnosno naknadu štete od tuženika zbog nedostataka izvršenog posla.“* (Vrhovni sud RH br. Revt 40/12-2 od 11.12.2013. godine).

U pogledu toga, tužitelj ističe kako je teret dokaza da je uopće postojao bilo kakav nedostatak jest na naručitelju (ovdje tuženiku), a jasno je kako isti takve, ne da nije dokazao, već niti učinio vjerojatnima, a ne mora se posebno naglašavati kako su dostavljene izjave radnika zapravo iskonstruirane, a činjenične navode istih tužitelj jasno da spori u cijelosti.

S tim u vezi se ističu stajališta sudske prakse, prema kojima: *„Prema tome, kada su u pitanju nedostaci radova, teret dokaza nedostataka je na naručitelju radova, a ne na izvođaču, pri čemu je na naručitelju radova da određeno navede (opiše) nedostatke i predloži dokaze pomoću kojih se oni mogu utvrditi..."* (Vrhovni sud RH br. Rev-264/2024-2 od 29.10.2024. godine).

Ovdje se dodatno navodi kako je tužitelj pokrenuo ovršni postupak radi naplate tražbine po računu br. 22-01-24 u iznosu od 93.850,00 EUR , a koji postupak je u tijeku pred Općinskim sudom u Splitu pod br. Ovrv-19138/2025, jer je tuženik kao ovršenik protiv Prijedloga za ovrhu istaknuo prigovor.

DOKAZ: Presuda Vrhovnog suda RH br. Revt 40/12-2 od 11.12.2013. godine, pod A/
Presuda Vrhovnog suda RH br. Rev-264/2024-2 od 29.10.2024. godine, pod B/
Prijedlog za ovrhu, pod C/
Potvrda primitka, pod D/
do potrebe, pribava i uvid u spis Općinskog suda u Splitu pod br. Ovrv-19138/2025

IV. Isto tako, potpuno su neosnovani navodi tuženika oko protivljenja izdavanja privremene mjere, kao u cijelosti paušalni i protivni činjeničnom stanju spisa predmeta, priležećim dokazima te općeprihvaćenom stavu viših sudova.

Naime, sukladno uvriježenoj praksi Visokog trgovačkog suda RH, postoje dvije grupe razloga zabrane naplate po zadužnicama, od čega ovi razlozi tužitelja spadaju u drugu grupu, a da bi Sud po toj drugoj grupi razloga zabrane naplate po zadužnici izdao takvu privremenu mjeru, dužnik iz zadužnice mora učiniti vjerojatnim da tražbina u vezi s kojom je zadužnica izdana nije ni nastala ili da je u cijelosti prestala nakon obvezivanja zadužnicom (tako isto npr. i VTS u predmetu br. Pž-313/2025).

Dovoljno je pogledati samo za što su zadužnice dane (čl.3.7. Ugovora NPV dani avans i 10.4. Ugovora NPV sredstvo osiguranja ispunjenja ugovorom preuzetih obveza, odnosno osiguranje naknade štete ili stečenog bez osnove), a tuženik je očito pokrenuo naplate Zadužnica kao navodnu naknadu pretrpljene štete po predmetnim Projektima.

U pogledu toga, ističe se kako **tražbine u vezi kojih su Zadužnice dane uopće nisu niti nastale**, a sa obrazloženjem:

- tuženik tužitelja nikada nije pozvao na uklanjanje nedostataka i dao mu primjereni rok, da bi uopće mogao te tražbine sada ostvarivati kao navodno pretrpljenu štetu, o čemu se jasno izrazila sudska praksa (v. gornja obrazloženja);
- iz dostavljenih računa kojima se pravda naplata po zadužnicama, niti jedan se ne odnosi na dani avans, stoga jedna zadužnica uopće nije mogla biti naplaćena jer je avans odrađen u cijelosti;
- tuženik nije smio aktivirati zadužnice za Projekt Sinj, jer iste nisu za nj dane, a o osiguranju je sastavljen Sporazum od 12.08.2023. godine, prema kojem bi se šteta naplaćivala iz zadržanih sredstava Projekt NPV, s tim da je prethodno tuženik dužan bio pozvati tužitelja na uklanjanje bilo kakvih nedostataka;

- tuženik je za navodnu štetu, da ju je pretrpio, mogao koristiti zadržana sredstva, u iznosu od 130.663,69 EUR, a iz čega proizlazi kako je barem do tog iznosa istu stvar naplatio više puta te
- zadužnice nisu dane za manipulativne troškove.

Uzevši u obzir kako je blokada računa i dalje aktualna, a kako je tužitelj ukazao na ključne činjenice i učinio vjerojatnim postojanje svih pretpostavki, to se ustraje u nužnosti izdavanja predložene privremene mjere, kako je traženo, i to **žurno** da se spasi ono što se spasiti da.

Tužitelj makar moli zakazivanje ročišta, kako bi uvaženom Sudu i usmeno dodatno obrazložio svoje navode, ukoliko Sud ima potrebu za dodatnim obrazloženjima.

V. S obzirom na navedeno, ukazuje se na osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva, kao i ostvarenja svih pretpostavki za izdavanje predložene privremene mjere, stoga se traži kao što je predloženo.

Popis troška:
- sastav Podneska…….. (Tbr. 8.1. i 7.1.) 2.435 bodova

UKUPNO: 4.870,00 EUR-a

TUŽITELJ- PREDLAGATELJ OSIGURANJA
po punomoćniku:

Zvonimir Perkušić
Digitalno potpisao: Zvonimir Perkušić
Datum: 2025.08.06 14:11:20 +02'00'